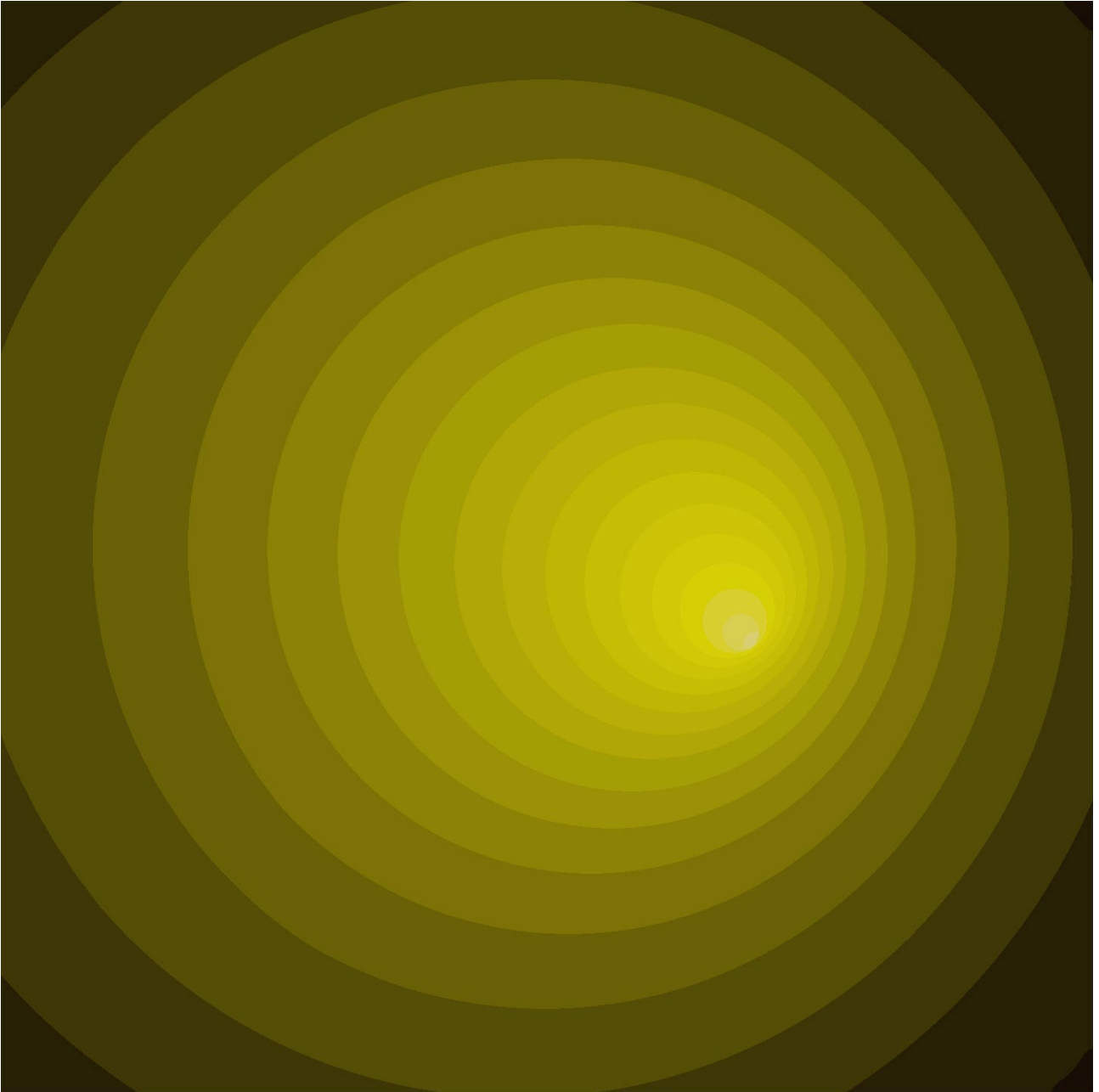

Ruimtereis

Lieve mensen, ik neem u mee op reis.

Een verhaal over de aarde is natuurlijk niet compleet, wanneer we één en ander ook niet van een afstandje hebben bekeken.

Dat geeft een ander beeld.

Welnu, ik stel me in gedachten maar voor dat ik een van de afgedankte Amerikaanse spaceshuttles huur om een flink eind bij de aarde vandaan te vliegen, zo'n 30 miljoen kilometer ver weg.

Na de lancering bevindt ik mij eerst in een baan om de aarde, daar kom ik de Hubble-telescoop tegen.

Oh ja, ik herinner me dat er inmiddels een nieuwe telescoop vliegt met de naam Kepler.

Dat komt goed uit, want 'good old Hubble' kan ik prima gebruiken.

Afijn na een lange vliegreis bereik ik het punt van bestemming.

Ik richt de Hubble-telescoop op de aarde en ik zie een groen-blauwe planeet met een kleine ring van fonkelende ijsdeeltjes!

Een beetje een mini Saturnus met een mini-mini ring om zich heen.

De ring van ijsdeeltjes die de geveer van leven is.

Immers, voortdurend binden deze ijswaterdeeltjes zich aan andere stoffen, andere organische en anorganische moleculen. Hierdoor nemen ze in gewicht toe, worden ze zwaarder dan de ongebonden ijsdeeltjes in hun omgeving.

Dat maakt weer dat ze naar het aardoppervlak worden getrokken, als gevolg van de bekende natuurkrachten.

De zwaardere deeltjes komen in een valbeweging richting het aardoppervlak terecht.

Op hun weg naar het oppervlak nemen ze in snelheid toe.

Hieruit volgt dat de wrijving die de zware deeltjes op hun weg ondervinden, steeds groter wordt.

De deeltjes warmen weer op, hierdoor smelt het ijs en uiteindelijk vallen de deeltjes als waterdruppels op de aarde in een verschijnsel dat men "regen" noemt.

Met de regen komt derhalve een grote hoeveelheid andere deeltjes mee, deeltjes die door de levende organismen worden opgenomen en deze organismen als voedsel dienen.

Aldus kan de kleine ring van ijsdeeltjes, de in het zonlicht glinsterende ijsdeeltjes, beschouwd worden als een geveer van leven, als een voortdurende voedselbron.

Tip voor mensen die spiritueel, religieus of esoterisch om het even, onderlegd en bedreven zijn.

Wanneer u het beeld van de aarde, zoals hiervoor geschetst, in uw gedachten neemt.

Wanneer u na het aandachtig doorlezen van deze tip de ogen sluit.

Wanneer u nu, met het beeld van de materiële aarde voor de ogen, het Lichaam van Jimazen, de beschermengel van de Aarde, over uw beeld van de aarde projecteert.

U ziet dan hoe kosmische straling van de Zon op het Lichaam van Jimazen valt.

U ziet hoe de straling over haar Lichaam naar de Polen van de Aarde vloeit.

U ziet de Aurora van Moeder Aarde oplichten bij de beide polen.

U ziet de Aarde met haar iele ring van waterkristallen en het Lichaam van Jimazen schitteren in het zonlicht.

U ziet nu het Licht van de Aarde.

(wordt vervolgd).

Lieve mensen, inmiddels ben ik weer terug met beide benen op moeder aarde, u hopelijk ook.

Ongeveer 160 jaar geleden maakte de mensheid op Aarde kennis met de Industriële Revolutie. En Revolutie was én is het.

Nu wil het geval dat wij met de start van de industriële revolutie ook begonnen zijn om op grote schaal metalen te gaan bewerken.

Begrijpt u mij overigens goed, de industriële revolutie beschouw ik als een zegen voor de mensheid.

Ik zal de laatste zijn die de industriële revolutie zal verketteren.

Echter, wat wij mensen van die revolutie gemaakt hebben, is even monsterlijk als gevaarlijk te noemen.

In de volgende paragrafen zal ik deze boude uitspraak vorm geven.

Al 160 jaar pompen wij mensen extra warmte in de atmosfeer.

Met de alsmaar toenemende industriële activiteit is deze hoeveelheid vrijgekomen warmte steeds verder toegenomen, de warmtetoevoer is derhalve in een versnelling geraakt.

Warmte aan de atmosfeer toevoegen zorgt ervoor dat de luchtdeeltjes meer energie, meer snelheid krijgen. Warmtetoevoer zorgt er ook voor dat de warme deeltjes op zoek gaan naar hoger gelegen banen in de atmosfeer.

Het is immers een bekend feit dat warme lucht opstijgt.

Welnu, toevoer van warmte aan de atmosfeer, steeds grotere toevoer van warmte aan de atmosfeer, zorgt voor turbulentie in de onderste luchtlagen als gevolg van de opstijgende lucht.

Ga maar na, de door ons verwarmde lucht stijgt op, koelt af en daalt weer naar beneden.

Hierdoor wordt steeds weer opnieuw turbulentie veroorzaakt.

Analoog aan de voortdurend toenemende warmteproductie is ook de turbulentie in de lucht steeds meer toegenomen en in een versnelling geraakt.

Deze turbulentie merken we de laatste jaren vooral in het toenemen van de kracht van de wind.

Zo worden elk jaar grote delen van Amerika en Zuidoost-Azië geteisterd door zware tornado's.

Tornado's die elk jaar in kracht lijken toe te nemen.

Tornado's die voor een groot deel gevoed worden door de extra warmte die wij met z'n allen al 160 jaar in de atmosfeer pompen.

Vanaf het eerste moment dat wij mensen op grote schaal metalen zijn gaan bewerken, zijn er metaaldeeltjes hoog in de atmosfeer terechtgekomen, gedragen door de warmte die ze in zich hadden. In hoger gelegen lagen van de atmosfeer zijn deze metaaldeeltjes weer afgekoeld, hebben hun interne warmte afgegeven aan de koudere luchtdeeltjes om hen heen.

Op dat moment beginnen ze weer terug te vallen naar het aardoppervlak.

Op de weg terug binden de metaaldeeltjes zich aan water, koolzuur en zwaveldeeltjes en vallen uiteindelijk als regen op de aardbodem terug.

Gedurende de afgelopen 160 jaar zijn de warme, opstijgende metaaldeeltjes alsmaar in aantal toegenomen. De stroom metaaldeeltjes in de atmosfeer is dus in een versnelling geraakt, gevoed door de immer toenemende productie op het aardoppervlak.

Hoe meer mensen op de aardbodem leven, hoe meer industrie er nodig is om al deze mensen te voeden en van allerlei gemakken te voorzien.

Hoe meer industrie, hoe meer warmte en deeltjes er in de atmosfeer worden gepompt.

De versnelling van dit proces gaat alsmaar door, dat kan toch niet zonder gevolgen blijven, denk ik dan!

Met de komst van de industriële revolutie, met de komst van de welvaart, is het bevolkingsaantal op aarde in de afgelopen 160 jaar geweldig toegenomen en tegenwoordig leven we met ±7 miljard menselijke exemplaren.

Dit aantal neemt nog steeds toe, op dagelijkse basis komen er tienduizenden kleine mensjes bij.

Dat leidt tot de conclusie dat ook de bevolkingstoename in de afgelopen 160 jaar in een versnelling is geraakt.

Dat kan niet zonder gevolgen blijven, toch?

Naast metaaldeeltjes, zijn wij met z'n allen ook bezig geweest om synthetische deeltjes in de atmosfeer te pompen.

Dit verschijnsel heeft zich vooral de laatste 50 jaar voorgedaan.

Ook hier betreft het deeltjes met een grote inwendige energie, met warmte dus, die opstijgen in de luchtlagen, afkoelen en weer neerdalen.

Ook deze stroom van synthetische deeltjes is de laatste 50 jaar alleen maar toegenomen en ook hier is dus sprake van een versnelling en ook dat kan niet zonder gevolgen blijven, zo lijkt me.

De stroom metaal- en synthetische deeltjes (vanaf hier samengevat als deeltjes) heeft inmiddels ook de ijsring rond de aarde, ter hoogte van de evenaar bereikt en zorgt daar voor een ernstige verstoring. Immers, de deeltjes zijn veel zwaarder dan de ijsmoleculen.

Door hun grotere gewicht trekken ze ijsmoleculen uit de ring aan als gevolg van de zwaartekracht en daarbij beginnen ook deze zwaardere deeltjes weer terug naar het oppervlak te vallen.

Dit zorgt voor turbulentie en instabiliteit in de kristallen ijsring rondom de aarde.

Met andere woorden, het gaat deeltjes regenen samen met de normale regen.

Hoe meer wij in de atmosfeer pompen, hoe harder het deeltjes gaat regenen, zure deeltjesregen, bijtend alkalische deeltjesregen, giftige synthetische deeltjesregen.

De stroom deeltjes die in de glinsterende ring rondom de aarde terecht komt, neemt immer toe.

Ook hier is er opnieuw sprake van een versnelling.

Denkt u nog steeds dat dit zonder gevolgen kan blijven voortduren?

Daarbovenop blijken er tussen al die deeltjes ook nog eens veel, heel veel stukjes DNA te zitten.

Menselijk DNA, dierlijk DNA, schimmel DNA, plantaardig DNA, de lucht rondom ons zit er vol mee.

Bij iedere uitademing brengen we nieuwe DNA deeltjes in de lucht.

Ook deze deeltjes stijgen op, binden zich aan andere deeltjes en vallen weer terug naar het aardoppervlak.

Aldus vindt er een wereldwijde genetische vermenging plaats die zijn weerga niet kent.

Wat zullen de gevolgen zijn, denkt u?

Uiteindelijk komt alle luchtvervuiling in gestaag tempo terug naar het aardoppervlak, gedragen door regen en wind.

Onze volgende generaties, zeker de komende 250 generaties, zullen nog de gevolgen ondervinden van de turbulentie die wij met z'n allen al hebben veroorzaakt.

Er zal een grote vermenging plaatsvinden van DNA van mens, plant en dier.

De stormen en slagregens zullen in kracht toenemen, zolang wij mensen doorgaan met de versnelling van onze luchtvervuiling met allerlei soorten deeltjes en veel, heel veel warmte!

Dat is wat wij met z'n allen hebben bereikt in de afgelopen 160 jaar.

Dat is wat wij hebben bereikt tot nu toe.

Onze directe leefomgeving is door ons eigen toedoen in een versnelling geraakt en de gevolgen worden steeds zichtbaarder voor ons mensen.

Ik zie een groenblauwe planeet met grote, heftige wervelstormen in de buitenste dampkringlagen.

Sommigen bereiken wel snelheden van rond de duizend kilometer per uur.

Ja, die wervelstormen kennen we maar al te goed van Jupiter en Saturnus.

Daar komen ze immers ook voor en de rode vlek van Jupiter is daarvan de bekendste.

Deze storm woedt tenslotte al meer dan honderden jaren of nog langer.

De kracht van de wervelstormen neemt gestaag toe door de versnelling die wij erin gezet hebben.

Om dit alles te bereiken, om 160 jaar lang een onvoorstelbaar grote hoeveelheid extra energie in de atmosfeer te pompen, is het nodig geweest om de aardkorst in korte tijd te strippen van alles wat voor ons maar bruikbaar is.

We halen olie en gas uit de aardkorst en daardoor ontstaan grote holtes in de aardbodem.

We halen metaalertsen en andere mineralen uit de bodem en ook hierdoor ontstaan holtes in de aardkorst. We boren gangen in de aardkorst, waar mijnwerkers met trilapparaten tekeer gaan.

Hierdoor neemt de trillingsenergie van de korst toe.

De laatste ontwikkeling op dit gebied is het winnen van schaliegas.

Hierbij gaat de bodem trillen door krachtige waterstralen met schadelijke chemicaliën.

Opnieuw vraag ik me dan af: Wat zijn de gevolgen voor de komende jaren?

We doen er werkelijk alles aan om zo snel mogelijk, zoveel mogelijk bruikbaar materiaal uit de bodem te plukken, louter en alleen om in onze hebzucht te voorzien.

Je zou kunnen zeggen dat wij met z'n allen hard bezig zijn om van de aardkorst een Edammer gatenkaas te maken.

Kan dat nog steeds niet zonder gevolgen blijven?

Hoe meer olie, gas en mineralen wij uit de bovenste laag van de aardkorst zuigen, hoe brozer deze laag wordt.

Kleine aardbevingen en aardverschuivingen ontstaan, wanneer de gaten in de aardkorst dicht worden geperst door de lagen daaronder.

Dat vinden we tegenwoordig heel normaal met de inwoners van de provincie groningen als voorbeeld.

Stel je de aardkorst eens voor als een kerststol vol met krenten, rozijnen, sukade, noten enz.

In plaats van er plakken af te snijden, gaan we nu met precisieapparatuur de stol te lijf en stuk voor stuk zuigen we de krenten, sukade enz. uit het brood.

Wat na een tijdje overblijft, is een stuk zoet brood met gangen en holtes waar eerst de vulling in zat.

Het zal duidelijk zijn dat de gangen ontstaan zijn om bij de vulling te komen.

Oké, we houden dus een kaal, zoet brood over.

De inwendige structuur, de stevigheid van dit brood zal behoorlijk zijn afgenomen door het strippen van de vulling. U kunt zich voorstellen dat het brood heel broos geworden is door het aanleggen van een doolhof aan gangen en holtes.

Welnu, hetzelfde geldt voor de aardkorst. De bovenste laag, de eerste 3-4 kilometer van de aardbodem is grondig van structuur veranderd en hierdoor is – net als bij de kerststol – de stevigheid sterk afgenomen.

Welnu terug naar de enorme wervelwinden in de bovenste lagen van de atmosfeer.

Van grote afstand kun je zien dat er over de aarde drie grote wervelwinden waaien en een aantal kleinere er tussenin.

Twee ervan vinden hun oorsprong aan weerszijden van de Himalaya, één boven India en de ander boven China.

De derde ontstaat boven Noord-Amerika.

De kleinere wervelingen worden veroorzaakt boven het vaste land van Europa, Afrika, het Midden-Oosten, Zuid-Amerika, Australië enz.

Dit verschijnsel komt voort uit het feit dat wij boven land warmte, veel warmte produceren, veel meer dan boven het water van de oceanen.

De drie grote wervelstormen zijn de afgelopen 150 jaar alleen maar in kracht toegenomen.

In eerste instantie vooral die boven Noord-Amerika.

Zo krachtig dat deze storm zich heeft uitgebreid, eerst boven IJsland en later tot boven Ierland en Engeland en tegenwoordig ook boven Noordwest-Europa.

Zolang de Amerikanen doorgaan met hun consumptie maatschappij, met hun hebben-hebben, kopen-kopen, gedrag, zolang ze daarmee doorgaan zal de energieproductie boven land immer blijven toenemen.

Het gevolg is dat de windsnelheid hoog in de aardse atmosfeer ook gestaag zal blijven toenemen.

Nu moet u zich eens voorstellen, lieve mensen, wat er gebeurt wanneer de ronddraaiende storm boven het land alsmaar sterker wordt en tegelijkertijd de aardkorst alsmaar brozer wordt.

Dat kan onmogelijk zonder gevolgen blijven Toch?

Het kan toch niet anders dan dat onder invloed van deze krachten de aardkorst zich telkens opnieuw moet zetten met bevingen en aardverschuivingen als resultaat.

Zo'n enorme wervelstorm hoog in de atmosfeer oefent een zuigende werking uit op het aardoppervlak, dat weten we allemaal.

Een kleine tornado die over ons heen raast is al in staat om bomen te ontwortelen.

Een hele grote wervelstorm boven Amerika zal uiteindelijk in staat zijn om heel Amerika te ontwortelen.

Het kan in staat zijn om zoveel instabiliteit te veroorzaken dat de caldera onder Yellowstone National Park tot ontploffing wordt gebracht.

Het kan ook in staat zijn om veel extra druk uit te oefenen op de breuklijnen, zoals de St. Andreas Vault.

Zware aardbevingen in de buurt van Los Angeles en San Fransisco zijn dan het gevolg.

Eenzelfde verhaal geldt voor China en India, twee grootmachten met elk 1 miljard of meer inwoners. Met name na WOII is de industriële ontwikkeling van deze twee grootmachten in een mega-versnelling geschakeld.

Twee naties waar de consumptiemaatschappij de laatste 35 jaar ook onverbiddelijk heeft toegeslagen. Twee enorme wervelingen boven deze landen die in een veel hogere versnelling zijn geschakeld. En ook hier kunnen de (ernstige) gevolgen op termijn niet uitblijven.

Bedenk vervolgens ook dat er wereldwijd jaarlijks enorme hoeveelheden tropisch regenwoud worden gekapt, want dat hout is zo mooi en zo hard en het levert geld op.

Bedenk dat door het platbranden van de oerwouden ervoor gezorgd wordt dat ze ook gelijk definitief verdwenen zijn en niet meer terugkomen.

Bedenk wat voor een erosie dat geeft op de aardbodem.

Bedenk dat de vrijgekomen landbouwgrond in enkele jaren door rooibouw volledig onvruchtbaar geworden is.

Wat overblijft is een steppeachtig gebied waar eens een prachtig regenwoud floreerde.

Bedenk dat het regenwoud een onmisbare rol speelt bij de instandhouding van het evenwicht in klimaat, de zuurstofproductie, de koolzuuropname en de waterhuishouding op moeder aarde.

En nogmaals, ook hier kunnen de gevolgen niet uitblijven.

De rivieren, meren, zeeën en oceanen raken meer en meer vervuild, dat is een bekend gegeven.

Een oorzaak is de toenemende stroom deeltjes, zoals ik in de vorige alinea's besproken heb.

Een andere oorzaak is de verandering van het evenwicht tussen plantaardig en dierlijk leven.

In de afgelopen 160 jaar heeft veel van het plantaardig leven op aarde plaats moeten maken voor dierlijk leven.

Nu heeft dierlijk leven de eigenschap dat het mest produceert.

Deze mest is na afbraak door bacteriën weer voedsel voor de planten en zo bestaat er een kringloop van leven op aarde.

Nu wil het geval dat er steeds minder planten en immer meer dieren komen.

Er wordt bijgevolg meer mest geproduceerd dan er door de planten kan worden opgenomen.

Het overschot aan mest komt in het water terecht en door de immer toenemende stroom mest in combinatie met de toenemende stroom deeltjes raakt het water vervuild.

Het zal duidelijk zijn dat de mate van watervervuiling ook weer in een versnelling is geraakt.

Daarnaast zorgt de mest ook voor een geweldige toename van de hoeveelheid bacteriën in het water.

Dit verschijnsel leidt weer tot een immer verdergaande verandering van het evenwicht tussen de verschillende levensvormen in het water.

Denkt u nu nog steeds dat dit niet zonder gevolgen zal blijven?

De toename van CO₂ in de lucht zorgt voor een verzuring van het zeewater, immers, de naam zegt het al; koolzuur verzuurt het zeewater.

Extra zuur in het zeewater zorgt weer voor de afbraak van kalkskeletten.

Koraalriffen bijvoorbeeld hebben veel te lijden van deze verzuring.

Veel ander leven in zee, met name dat leven dat zich beschermt door een kalkskelet, krijgt het steeds zwaarder te verduren.

Door het zuur wordt het kalk week gemaakt, zacht gemaakt en foetsie is de bescherming van het organisme.

Het is meer dan waarschijnlijk dat veel organismen in het water uiteindelijk het loodje zullen leggen als gevolg van de toenemende verzuring en ook dat heeft weer een verandering in het evenwicht tussen de verschillende levensvormen tot gevolg.

Ook dit zal niet zonder gevolgen blijven!

Vrachtschepen dumpen op grote schaal afgewerkte motorolie in zee.

Boortorens dumpen op grote schaal afvalstoffen in zee.

Ik weet wel dat dit illegaal is, dat wil niet zeggen dat het niet op grote schaal voorkomt.

Dumpen is makkelijker en goedkoper dan verwerken en hergebruiken, nietwaar?

Daarbij brengen rivieren tonnen chemische troep, afval van fabrieken ed, per seconde naar zee.

En dan....

Af en toe een ongelukje kan er ook nog wel bij.

Zo nu en dan vindt er een milieuramp plaats in het water.
Of het nu een ongeluk met een boortoren is of een catastrofe door een kerncentrale.
Het maakt niet uit!
Elke nieuwe ramp doet nog een schepje bovenop de toch al verdergaande vervuiling.

Onverantwoordelijk gedrag doet er vervolgens nóg wéér een schepje bovenop.
Een dronken kapitein laat zijn tanker op de rotsen lopen en daarna de olie in zee, als gevolg van de scheur in de romp.
En ja hoor, de kapitein wordt veroordeeld en gevangen gezet.
Dat kun je van de vrijgekomen olie niet zeggen.
Voor losdrijvende olie bestaat immers geen gevangenis.

Welnu, vervolgens worden er weer vele miljoenen liters chemicaliën over de olievlek uitgestort om deze af te breken.
Wat deze chemicaliën voor het zeeleven betekenen, dat weet nog niemand, want er is nauwelijks onderzoek naar gedaan.
Veel goeds kan het niet zijn, althans niet voor het natuurlijk evenwicht in het zeeleven ter plaatse.
Zo kan ik nog een hele tijd doorgaan om te vertellen, te schrijven over de schade die we aanrichten aan het water.
Water is onze voornaamste bron van leven.
We kunnen makkelijk een week of twee zonder voedsel, twee weken zonder water kost ons onherroepelijk het leven.
We vervuilen ons water, we dumpen er alles in wat we niet meer kunnen gebruiken en we halen onze schouders op over de gevolgen.
Ach, het zal allemaal wel niet zo'n vaart lopen, wordt er dan gezegd.

Van een grote afstand, vanuit mijn ruimteschip op 30 miljoen kilometer afstand, lijkt het net of er vonken overspringen.
Ieder schip, ieder vliegtuig wordt door mijn instrumenten aan boord geregistreerd als een vonk die van de ene kant van het water overspringt naar de andere.
Sommige vonken gaan heel snel, andere gaan veel langzamer.
Soms schiet er wel eens een vonk naar buiten en komt dan in een baan om de aarde, de maan, Mars, Jupiter en verder terecht.
Echter op de aarde zelf, op de grens van stof en gas is de verzamelde concentratie metalen zo hoog geworden dat dit, door mensen nieuw aangelegde kunstmatige, elektromagnetische veld zodanig oplicht dat de vonkjies er van afspatten.

Kleinere binnenvaartschepen, kleinere, maar veel meer vliegtuigen, treinen en trams, ieder met hun eigen elektrisch netwerk.
Auto's, vele honderden miljoenen auto's die op de aardbodem rondrijden.
Al deze bewegingen worden door mijn instrumenten aan boord geregistreerd als een knetterend vuurwerk van vonkjies.
Vonkjies veroorzaakt door overspringende metaaldeeltjes dwars tegen de natuurlijke beweging van de aarde in.
Boven land, vooral aan de kusten in rivierdelta's, is het een waar inferno.

De concentratie metaaldeeltjes op het aardoppervlak is de afgelopen 150 jaar alsmaar toegenomen in een versneld tempo.
Deze metaaldeeltjes stralen heel wat warmte uit onder invloed van de zon.
Hoe meer metaal, hoe meer warmtestraling het metaal uitzendt.
Hoe zonniger het klimaat, hoe meer warmte al dat metaal uitzendt.
Daarnaast produceren we heel veel warmte bij het bewerken van al dat metaal.
Bovendien jagen we over heel veel van dat metaal tegenwoordig elektriciteit in toenemende mate!
Elektrische signalen met een immer toenemende hogere trillingsfrequentie.
Voor ons huidige dataverkeer gebruiken we tegenwoordig zogenaamde hoogfrequente signalen.
Het gaat hierbij om elektrische signalen die vele miljarden+ trillingen per seconde kennen.
Met name de laatste 20 jaar is de snelheid van dataoverdracht schrikbarend toegenomen.

Tegenwoordig is er het internet, waarbij een enorme hoeveelheid data in de vorm van elektrische signalen over de wereld heen wordt gestuurd.

Daarnaast is er het hoogfrequente mobiele telefonienetwerk rondom de aarde en dan ook nog GPS en andere speelgoedjes.

Om dit alles te verwezenlijken, is een netwerk van satellieten rond de aarde ontstaan.

Da's allemaal leuk en aardig, het is prachtige techniek maar het is ook een mega-vervuiling.

Satellieten vallen terug naar de aarde, verbranden in de atmosfeer tot opnieuw kleine deeltjes die met de regen op het aardoppervlak terug vallen.

Al deze elektriciteit in al deze verschillende golfvormen en frequenties, dit alles zorgt voor een elektromagnetisch veld rondom de grens van stof en gas.

Een elektromagnetisch veld dat de laatste 50 jaar alleen maar in sterkte is toegenomen.

De enorme massa metalen die wij mensen in de laatste 150 jaar naar de grens van stof en gas hebben verplaatst, zorgt ervoor dat wij onszelf op het aardoppervlak in een kooi van Faraday hebben gehuld.

Enerzijds geeft dit ons een extra bescherming, anderzijds verstoort het de natuurlijke aardse elektrische processen en wordt er steeds meer spanning opgebouwd tussen het magnetisch veld van de aarde en onze eigen elektrische creatie.

Met andere woorden, ook hier is er sprake van een versnelling.

Een versnelling in de alsmaar toenemende kracht van ons kunstmatig elektromagnetisch veld.

Dit, lieve mensen, dit kan echt niet zo doorgaan, want dit kan toch niet zonder gevolgen blijven?

Door velen wordt gewaarschuwd voor een afname in de kracht van het aards magnetisch veld.

Door anderen wordt deze bewering dan weer ontkent en zo ruziet men al een tijdje door over het interpreteren van wat men meet aan het magnetisch veld rondom de aarde.

Wat men feitelijk meet is een versterking van ons eigen elektromagnetisch veld en daardoor lijkt het net alsof het aardmagnetisch veld in sterkte afneemt.

De enorme brij aan elektrische signalen van allerlei soort zorgt voor een chaotisch opgebouwd elektromagnetisch veld rondom onszelf.

Een veld dat in ieder geval niet synchroon meetrilt met het aardse organisme.

Een veld waar allerlei verschillende bronnen uit te peuten zijn en een veld waar het spanningsniveau steeds verder oploopt.

Zelfs de meest verstokte optimist zal zich nu wel afvragen, of dit alles zonder gevolgen blijft???